I. év. Kis-Czell, 1897. november 21. II. szám.

Kemenesaljai Lapok.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Kis-Czell Ferencz-József utcza 118 szám.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos
Merei Gracza György.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. negyedévre 1 frt 25 kr.
Hirdetések és Nyilttérek
megállapodás szerint vétetnek fel.

A protekczió.

(G.) Egyike azoknak az idegen nyelvű szörnyetegeknek melyek hogy, hogy nem, — beturalkodtak a magyar társadalom erkölcseibe s ott a legszeméremtelenebbül pusztitanak minden téren. Annyi bizonyos, hogy nem magyar nevelésre, de a magyar társadalom nyilt szive, őszinte bizalma mindenki iránt és gavallér könnyenhivése kellett hozzá, hogy ennyire be tudja magát fészkelni minden rétegébe a társadalmi életnek.

Ne tagadjuk el, hogy van valami ehhez hasonló vonás a régi magyar megyei életben is. Az atyafiság rendszere uralkodott a megyékben mindenütt s még ma is rá tudnánk mutatni egy-egyre ahol hűségesen fenn tudta magát tartani a mai napig.

Csakhogy az a rendszer védekezés volt az ismeretlen jövevények ellen. A táblabiró már zsenge ifjuságában óda ültette a fiát a megye asztalához s ott várt egész serege a tiszteletbeli hivatalnokoknak az üresedésre. Mind a nemes családhoz tartozott s a jövő fejében szolgálta a nemes vármegye bajuszerkenésig!

Ez tehát nem volt az, amit ma protekciónak nevezünk.

Az a szemérmetlen tolakodás, amit e néven nevezünk, undorral tölt el minden jó érzésű embert, — mert valósággal komikum számba megy már a dolog, — ha nem volna tényleg olyan szomoru.

A szomoru oldal az, hogy az igaz tehetség, mely érzi a saját jelentőségét s az önérzetnek egy bizonyos mértéke fölött is rendelkezik, nem megy bele a vásárba, mert üres protekczió revén nem akar kapaszkodni.

A legtöbbször pedig a mindenünnen kikopott, megférhetetlen, tehetségtelen firmák koptatják a protekczió kilincsét zsiros szinekurák, olcsó hivatalok, vagy jövedelmező küldetések után sóvárogva, — miután már saját vagyonukkal, vagy tán már a másokéval is végezték.

Mindenfele fórumon ugyanaz a jelenség.

Apró szolgai állásokat, dijnoki helyeket, közigazgatási és biróii gyakornokságot csak egy sereg protekczióval lehet megszerezni.

Mert a tulzengésnek maguk a hivatalvezetők az okai.

A minisztériumokból indult ki a dolog, ahol a képviselő-protektorok valóságos sáskajárást vittek véghez a jelöltjeik érdekében. Aztán elragadt az alsóbb hivatalokra, a keresedelemre, s most igazán ugy áll a dolog, hogy magas képzettség, jó bizonyitvány, önerzet és szerénység már nem elégséges ajánlatok, mert többet ér egy magasrangu protektor a jeles diplománál.

Akik látjuk mindennap ezt a marczot, már mosolygunk rajta.

Láttunk alakokat, akik magas, magasabb és legmagasabb protekczióval kopogtattak egy hivatalban. A főnök elég erélyes volt nem adni semmit az ilyenekre s mert ismerte a protezsét, nem alkalmazta.

Ez azonban nem csüggedt, hanem egy hét alatt kijárt magának egy legislegmagasabb protekczió, nem miniszterit, oh nem, főherczegit, s azzal kopogtatott.

A hivatal főnöke nem hitt a saját szemének. De nehogy önmagát kelljen dezavoálnia s a vezetésére bizott ügynek

TÁRCZA.

Kesergő.

Lecsillapult már az éjszaka,
Sötét a rózsám ablaka —
Beborult az ég felettem.
— Gondolsz-e rám, drága kincsem?

Hej, megvert az öreg Isten,
Mert szemedbe belenéztem,
Azóta nincs nyugtom, álmom,
Oda van a boldogságom!

Ott talál a kelő hajnal
Asztalomnál, késben lámpával,
Szivem buját dalba öntöm...
— Ugy nincs nekem más a földön

Mért is szeretlek oly nagyon,
Hogy még dalba sem irhatom,
Rád gondolok alva-ébren,
Látásod az üdvösségem!

Hogy először megláttalak
Mentem szivembe zártalak,
Az az óra boldog óra
A szivemben van boróva!

Bárhová is visz a végzet:
Nem feledlek soha Téged
Szivemből kinem bocsátlak,
Siromban is hőn imádlak.

Körülöttem minden vigad...
Targalyon is bimbó fakad...
Mindenkinek van már párja, —
— Csak én magam vagyok árva.

Más mily boldog, hogy ha szeret
Nekem bu marja szivemet, —
— Óh, mert nekem a szerelem
Rózsa helyett tövist terem.

OSIRIS.

Fiuméból Abbázziába és vissza.

Adamics Molon — Abbázziába menendő — behajóztunk.*) Harmadik csengetés után egy hosszu sipolás, s kapitányunk halk parancs szavára gőzösünk lassan megindult. Milyen kellemes és még is milyen különös érzés lepi meg az embert a tengeri hajón!. Alattunk feneketlen mélység van. Anagy viztömeget a gyenge szél is megmozgatja, mely aztán hullámokat ver. Messze távolban a nagy Adria kapujat látni. Ezen jönnek és mennek át a hajók a nyilt tengerre. Előttünk látni a Monte-Maggorit méltóságos magasságával, szirtes komor ormával (melyen gyakran hó is van) mintha hirtelen a tengerből emelkedett volna fel, hirdetve a természet nagyságát és szépségét. Ezen hegy szivében fekszik a kies és klimatikus gyógyhely — Abbázzia. Balról elhagyjuk Veghá szigetét. Ide menekült IV. Béla király a tatárok elől.

Elmerengve a gyönyörü látkép szépségében — mindjobban távolodunk az ország gyöngyétől — Fiumétől.

Nyolczan — valamennyien jó barátok — indultunk ezen kirándulásra és pedig azon tervvel, hogy Abbázziába hajón megyünk s onnet pedig Abbázzia állomásáról Matughiéból vasuton jövünk haza.

Abbázziába megérkezve, bejártuk annak minden szép helyét. Hosszu sétát tettünk a tengerparton; élveztük a remek kilátást — a balzsamos levegőt. A Quarneron tuli hegyek sajatságos kék szinben pompáztak. Jártunk babér erdőben, délszaki növények között, mintha nem is Istriában, hanem valahol a délföldben lettünk volna. Ezt látni kell, mert tull lenem irhatja, itt-itt lenem festheti.

Barangolásunk közben elfáradva — megszomjazva betértünk egy szőlővel befuttatott kis Osteriába (korcsma), hogy az utfá-

*) Behajózás alatt a tengerészek a hajóra való beszállást értik.

kárt okozna, elhatározta, hogy fölkeresi a fenséges ur udvarát.

Ott a fenséges ur főudvarmesterét informálta az ajánlott felől s megkérdezte, hogy most is óhajtják-e még kinevezését. Természetesen nagyon megköszönték az informácziókat s azt a választ kapta, hogy teljesen az ügy érdeke szerint kell cselekednie.

Ez megtörtént eset s illutsztráczióul emlitjük fel.

Igen, de hány olyan hivatalfőnök van, aki ez erélyes lépésre magát elszánni képes? Hány százat vesz el a lábáról egy magas mosoly, egy kézszoritás, egy igéret és sok-sok érdek, mely még a jó hivatalnokoktól sem maradhat távol.

Valóságos bombaként csap le ilyen körülmények között Wlassics kultuszminiszternek a leirata a protekczió ellen melyet csakhamar követett Erdélyi igazságügyminiszteré is.

Annál nagyobb feltünést kelt a dolog, mert éppen a miniszteri birók ajtai előtt hemzsegnek a kilineskopogtatók legnagyobb számban s legnagyobb szivósággal. Akinek egy képviselő ismerőse van, az lépést se tesz addig mig be nem protezsáltatta magát

Örülünk, hogy most ismét Wlasics miniszternek egy jó tényét jegyezhetjük fel a krónikának emlékezetül s mindenkinek megszivlelésül.

Baross halála óta ez az első erélyes hang s jól esik nemcsak nekünk, de sok ezer önérzetes embernek, akik eddig szomoruan ballagtak hátul a protekczió hajszolók hosszu gárdája mögött.

Azt reméljük, hogy a miniszterek erélyes szava a protekczió hajszolás ellen nem fog elhangzani hatás nélkül.

Üdvözöljük a protekczió megrendszabályozóit az igazak nevében

KÖZGAZDASÁG.

Egypár szó a karácsonyi bazár kérdéséhez.

Mondhatom, hogy a legtekintélyesebb urakat nyertem meg azon üdvös eszmének, hogy a kalotaszegi varrottasok bemutatása alkalmából nyujthassunk alkalmat Kis-Czell város kereskedőinek és iparosainak is, hogy apróbb ez diszesebb eladásra szánt tárgyaikat összpontositsák, egy karácsonyi bazárba értékesités végett, a hol bőven meghozná gyümölcsét az az 1—2 frt, a mit a terembe elfoglalandó területért fizetniök kellene; de annál nagyobb volna Kis-Czell város erkölcsi érdeme, ha csekély belépti dij mellett még egy pár forintot is gyűjthetnénk szegényeink számára, mert a közönség kiváncsiságból is látogatná a bazárt.

Szépen megmagyarázta a bazár létesitésének majd semmi költség nélküli módozatait, s az eszmének üdvös és jótékony hatását városunk jelentőségére, kereskedőink és iparosaink kulturális törekvésére nézve dr. Berzsényi Dezső, és ezen értelemben kereste meg a f. hó 12-én tartott értekezlet megbizásából a városi ipartestületet, hogy egy ipartestüli rendkivüli gyülés is mondja ki az eszme pártolását s hivja fel tagjait, a részvételre.

És itt mi történik? Sipőcz Benedek főtisztelendő plébános ur elkereszteli a karácsonyi bazárt kiállitásnak, s ki akarja mondatni magával az iparos testülettel, hogy minek utánna egy kiállitás rendezése nagy költséggel jár, ahoz nincs mód, tehát nem lehet pártolni az eszmét — denique nincs szükség az iparosnak és kereskedőnek concurrentiára.

Igy buzditotta a plébános ur az iparos testületet a haladásra és üdvös tevékenységre.

Pedig jól tudta a plébános ur, mert a mi értekezletünkön is ott volt, hogy semmi egyebet nem akarunk, mint egy ideiglenes karácsonyi bazárt rendezni be, minden névvel nevezendő apróbb ipar czikkekből — mint a milyeneket karácsony és ujév előtt nagyobb városokban minden eddig üres bolt helyiségében rendeznek nagyobb concurrentia czéljából.

Miért kellett ezt az üdvös eszmét ferde világitásba helyezni a tájékozatlanabbak előtt és elijeszteni őket saját anyagi és erkölcsi károkra?

Ezért feleljen a plébános ur.

Kár nagyon kár a város és ipar érdekében — mindég csak a vissza maradást és nem a haladást képviselni, és minden üdvös eszmének vermet ásni.

Tudtuk jól, hogy Kis-Czellben semmi sem sikerülhet a mig meg nem virrad.

Azért mi nem ejtjük el az eszmét a magunk részéről s rendezni fogjuk a kalotaszegi varrottas bazárt s nem fogjuk szószóllónknak felkérni az olyan lelkes iparpártolókat mint Sipőcz Benedek ft. plébános ur.

M. Gracza György.

A vidéki hirlapirodalom.

A mult hetekben küldöttség volt a ministernél, a belügyi tárczа vezetőjénél mely inkább erkölcsi mint anyagi segitséget kért a kormánytól a vidéki hirlapirók országos szövetsége számára az ezzel kapcsolatos segélyt a nyugdijszövetkezet ja vára is.

Mi ugyan szokatlan formának tartjuk, hogy a sajtó, e hatalom képviselői azt az elcsépelt formát vették igénybe ügyük diadalra jutása érdekében, mely a miniszterek előszóbájának agyontaposásából és a kegyelmes urak előtt csuszás-mászásból áll, ami pedig a sajtó hatalmához és tekintélyéhez nem méltó, s mindketőtt lealacso-

---

radalmait kipihenhessük s egy kis üditő italt ihasunk. Az Osterias szép felesége hamarosan előkerült valódi istriai vörös borral, vaj, sajt és házi kenyérrel. Nagy lakomát csaptunk. Nem tudom, hogy a bor — azért izlett-e mert jó volt, avagy szomjasak voltunk? Az enni való azért izlett-e mert éhesek voltunk, vagy pedig mindezt talán a szép olasz asszony megjelenése okozta? Azt sem tudom hogy az idő a hogyan mult el olyan hamar, csak azt tudom, hogy a jó bor és dal mellett igen jól éreztük magunkat s az idő gyorsabban repült el mint ahogy szerettük volna. B.. barátom sajnálattal jelenté, hogy itt az indulási idő, mennünk kell. Bucsut intettünk a kedves kis laknak (inkább lakójának) s utra keltünk. Volooskán egy kedves kis istriai városkán át szakadatlanul felfelé menve egy óra alatt elértük Matugliet. Utközben magyar dalokat énekeltünk a jó istriaiak bámulatára.

Malugliebа a vonat indulása előtt $1^1/_2$ órával korábban érkeztünk meg. Teljes sötétség volt már. B... barátunk nagy kutató levén, itt is azonnal olyan helyet igyekezett számunkra kikutatni ahol a hátra levő időt kellemesen eltölthetjük. Ezt meg is találta s csakhamar egy emeletes épület földszinti helyiségében voltunk. Itt majdnem minden házban mérnek pezsgős bort. Mi is rendeltünk „Vodiczait" (pezsgős bor) s ujból megindult a nótázás. „Ezt a kerek erdőt járom én" dalunkra az emeleten megszólalt egy zongora. Az ütemek magyarosan hangzanak Erdő-erdő sűrű erdő dalt a zongora kiséretében egy bájos női hang énekli.

Mintha villám csapott volna közénk! Erecinkben forrni kezdett a vér, s szivünk hevesen dobogott.

Idegen helyen, idegen nép között magyar dalt — egy csengő szép női éneket hallani — olyan hatással volt reának, hogy szóhoz sem jutottunk. — Lélekzetünket visszafojtottuk s egymásra bámulva lestük a bekövetkezendőket. B... barátunk felugrik helyéből — arcza örömtől sugárzik s felindulva mondja: Barátim! Ez egy magyar család lehet; a csengő hangu hölgy pedig a leányuk. Ilyen gyönyörü hangja csak egy szép magyar leánynak lehet.

A zongora és ének elhallgat.

Mi pedig viszonzásul egy uj dalba kezdtünk. Pár perez mulva belép hozzánk egy tisztes öreges uri ember. Meghajtja magát és németül bemutatkozik, azon kéréssel, hogy fáradnánk fel hozzá. Neje magyar asszony s rajong a magyar dal után s szeretne velünk megismerkedni.

Mi azonnal és örömmel, de még nagyobb kivánesisággal felfelé iparkodtunk. A ház asszonya szivesen fogadott bennünket. Nem volt fiatal, de egykor szép lehetett. Jobbra-balra is nézegettünk, de a képzelt leányka sehol sem volt. Annál nagyobb volt meglepetésünk a mikor a hölgy előadja, hogy férje 48-ban osztrák tiszt volt s vele megismerkedvén, hozzá ment nőül és azóta Motuglieben laknak. — Gyermekük nincsen. Mindig honvágyolog gondol haza s csak is a magyar dalokban találja örömét. Mi tehát alaposan felsültünk. A csengő hangu képzett szép magyar leány nem volt más, mint a már éltes ház asszonya B... barátunkat még nekunk kellett vigasztalni, mert felsülésén nagyon elszomorodott. A ház asszonya ismét zongorához ült s mi körbe állva — vele együtt sok szép dalt elénekeltünk.

Az idő eljárván, bucsut mondtunk a szives házi népnek s kimentünk az állomásra, hogy lene késsünk a vonatról.

A vonaton is érdekes kalandunkat tárgyaltuk s jót mulattunk rajta, ugy hogy észre se vettük — a vonat megállott — s a kalauz kikiáltotta „Fiume kiszállani!"

— **Szabasi.** —

nyitja; mégis határozottan el kell ismernünk, hogy a vidéki hirlapirók országos szövetségének mostani vezetősége, mondjuk szindikátusa megmozgat minden követ, derekassan munkálkodik, dolgozik közrejár, pártfogókat, akadozókat keres, hogy a vidéki hirlapirodalom tagjainak régi és régtől fogva védtelenül állott, érdekeit derekasan megvédje.

A hirlapiró, legyen bár a vidéki hirlapirodalom munkása: a közjót, egyedül a közérdeket szolgálja. Nem mondjuk, hogy a hirlapiró hibáktól, elfogultságtól vagy tulzásoktól ment, de czélja, mely szándékában, czikkezésében, munkájában s hivatásában vezérli: a közjó megvédése, a közérdek elősegitése. És a hirlapiró épp azért, hogy szavának ereje legyen: nem kért el addig a maga számára semmit; és nemcsak hogy a maga érdekeit nem kereste, de teljesen szem elölhagyta, sőt legtöbbször érdeke ellen cselekedett. Különösen ráillik az a vidéki sajtó munkásair akik működésükkel egyrészt uttörők, mert holt betűikkel ők elevenitik s tartják ébren a hazafias szellemet, a „lokálpatriotizmust" és lokális érdekeket, másrészt munkálkodásuk gyümölcsét sem anyagi javakkal most, munkálkodásuk idejében, sem kidöltük után, mikor már kifáradt az agy, a kéz, a szellem és a test, nem élvezik. Sőt magának a lapnak, melyet képviselnek, fénntartását lépésről-lépésre, pontról-pontra, napról-napra, számról-számra ugy kell keservesen kiküzdeniök a közönnyel szemben, az áldozatkészség hiánya ellen.

Pedig a magyar vidéki hirlapirodalom, mely kevésbbé áll szolgálatában a közönség csunya hirszomjának, noha ismét hangsulyozzuk, azért hibáktól nem ment, nem áll tévesznék, vagy magánérdekek szolgálatában, nem kanyerea hazugság és nem eszköze a rágalmazás. A magyar vidéki sajtó élete feddhetetlen, s ép ezt a feddhetetlenséget jellemzi a legjobban az, hogy tagjai a saját érdekeiket soha sem sürgették, noha ezáltal önönmaguk ellen vétkeztek.

A mi mozgalom végre is most keletkezett ez a társadalom belátásának köszönhető. Maga a társadalom csinálta ezt, ő támogatja adományaival a szövetkezést, ő vesz részt a szövetkezet mulatságain, melyek az anyagiak tekintetében sokat lendítenek az ügy érdemén. Ime elmondhatjuk, hogy a magyar társadalom lerója a sajtó iránti háláját.

De ez helyesen van igy! A hol, a mely országban a sajtó erős, hatalmas és tisztelt; ott erős, hatalmas és igazságos a közvélemény. A társadalom tehát saját jól felfogott érdekeit védi meg akkor, mikor a sajtó munkásait: a nemzet, a haza e napszámosiat, felkarolásával megtisztelj.

Örülünk, hogy a társadalom vezérembereі és ezek közt a hivatalos magyar államot képviselő kormány is belátják, hogy a sajtó jogosult igényeinek eddig jogosulatlan negligálásán segiteni kell és hogy hatalmukkal s a rendelkezésükre álló eszközökkel ők maguk is segiteni akarnak rajta. Ha az ige testté, az igéret tetté válik, ugy ez a vidéki hirlapirodalom napjának hajnalhasadását, a magyar sajtó megerősödését jelenti. De jelenti egyuttal a magyar társadalom életképességét is, melynek leghivebb tükrét a sajtó hasábjaiban találjuk meg.

Ujdonságok.

— **A kemenesaljai ág. hitv. evang. tanitótestület** f. hó 10-én Ns.-Dömölkön tartotta őszi közgyülését. Szép számmal — körülbelül 32-en — jöttek össze. Az elnök nagyt. Varga Gyula vönöczki lelkész, esperes volt. A közgyülés tárgyát tulajdonképen egy gyakorlati tanitás megtartása s a fölötti eszmecsere képezte. Az előadást a ns.-dömölki ev. iskolában Erdélyi István köcski tanitó tartotta a vági tanulókkal. Nevezett előadó tanitó, ének és ima után, tárgyát a hazai történelemből meritve a honfoglalás ismertetését vette czélba. E végből a történetet elbeszélvén azt bekérdezte, begyakorolta. A tanulók távozása után következett az előadás megbirálása s a fölötti eszmecsere. Nagyon élénk vita fejlődött ki, melyben sokan vettek részt. S valóban nagyon örvendetes látvány volt az, midőn e tanulók, élénk tüzzel és hévvel vitatkoztak a fölött, valjon mi módon lehetne a gyermek szivében a hazaszeretet szent tüzét fejleszteni és fokozni. Ennek kapcsán, ki lett mondva, hogy az előadásnál nagyobb élénkség, s az egyes kiválóbb eseményeknek — epizódoknak — kiszinezése lett volna kivánatos. Majd az egyes folyó ügyek lettek a gyülés által elintézve. Ugyan ekkor választotta meg az egyesület világi elnökül egyhangulag közfelkiáltással Károlyi Endre urat. A tárgysorozat kimeritése után az egyleti tagok az összhangzatos énekben gyakorolták magukat. Ép oly érdekes mint élvezetes volt e sok jó hangu tanitónak négy szólamu éneklését hallgatni. A gyülés bezárása után a tagok a kis-czelli „Korona" vendéglőben gyültek össze, de már nem szellemi, hanem anyagi táplálékra, a melyről is e jó hirü vendéglős kellőképen gondoskodott.

— **Templomavatás.** Mint biztos forrásból értesülünk a ns.-dömölki ág. evang. gyülekezet ujonnan épült szép templomát — melyről lapunkban már többször megemlékeztünk — f. hó 21-én délelőtt fogják nagy ünnepélyesség mellett fölavatni. A fölavatást megelőzőleg már 19-én d. e. 9 órakor az összes éneklő gyermekek próbatartás végett Dömölkre mennek: 20-án napnyugtakor az összes filiákban hosszasan harangoznak, 21-én, — a fölavatás napján reggel 7 órakor ismét.

— **Eljegyzés.** Ifj. Magyari Kossa Gusztáv köztiszteletben álló jánosházai gyógyszerész, t., cs. és kir. gyógyszerészt iszt jegyet váltott Smetenka Ferencz szentleleki urodalmi jószágkormányő, egyetlen bájos és szépmiveltségü leányával Jennyvel.

— **Pásztor Árpád**, legjobbhirü fiatal poétáink egyike, „Szinek" cz. költeménykötetet rendezett sajtó alá Basch Árpád művészi rajzaival. 1 frtnyi előfizetési dija a Pesti Napló czimére küldendő a szerzőhöz.

— **Körrendelet.** Ismételten előfordult, hogy egyes kir. posta (és távirda) hivatalok Bulgáriába s más oly országba szóló postai megbizásokat tartalmazó ajánlott leveleket is elfogadnak, mely országgal postai megbizások nem válthatók. A külföldi postahivatalok az ily megbizásokat nem teljesitik, hanem a beváltandó okmányokat a felvevő postahivatalhoz visszaküldik, mi által az ügy késedelmet és az érdekelt felek esetleg kárt is szenvednek. Utasitom enélfogva a kir. posta (és távirda) hivatalokat, hogy csak oly országba szóló postai megbizásokat fogadjanak el, melyekkel postai megbizások válthatók. Ez idő szerint Európa következő országaiba még nem küldhetők postai megbizások, ugy mint Bulgáriába, Dániába, Görögországba, Nagy-Britániába, Oroszországba, Portugáliába, Spanyolországba és Szerbiába. Ha valamely fél Európán kivüli országokba szóló postai megbizást kiván postára adni, a kir. hivatalok a felvétel előtt mindenkor tekintsék meg a „Postai Tarifák és Postaüzleti Szabályzat" III. részének 10 §-ában közzétett táblázatot és a küldeményt csak akkor fogadják el, ha meggyőződtek arról hogy az érdekelt országba lehet postai megbizást küldeni. Sopron, 1897. évi október 30-án.

JEKELFALUSI.

— **Mezei egereket** tömegesen és biztosan kipusztit a Sipőcz István pécsi gyógyszerész által labdacs alakban készitett, több év óta előkelő uradalmakban, számos gazdaságban és községben a legjobb sikerrel használt egérméreg. Hiteles tapasztalatok szerint egy holdra 1—2 kgr. (10—20 ezer labdacs) elegendő. 5 kilós próbacsomagot 3 frtért, 100 kgrot 45 forintért küld Sipőcz István gyógyszerész Pécsett.

ÖTLETEK.

Van olyan férfi, aki csupa udvariasságból viszonozza a szerelmet. De ilyen asszony nincs.

A színésznő mielőtt szinpadra lép, dobja vizbe a női büszkeségét.

Színésznő hiuság nélkül — katona — vitézség nélkül.

Az ostobák azért veszedelmesek, mert mindig van egy rendszerük, amelyhez ragaszkodnak.

Még olyan hóhér nem volt, akinek munkája nem akadt volna.

Van kenyér, amely lealáz, megszégyenit, földhöz sujt, összetipor, sőt felkáritja az ember minden porcikáját. Csupán a gyomor, ez a gyáva megalkuvó nem morog.

Salamon Odön.

Az embereknek két fajtája a legveszedelmesebb; az egyik, a mely mindent elhisz, a másik a mely semmit sem hisz.

Orizkedjél azoktól, kik uton-utfélen dicsérnek; de kerüld azokat is, kik mindenütt gáncsolnak.

Sokkal jobb megcsalatni, mint másokat megcsalni, ezt tartja a keresztényies gondolkozás; jobb csalni mint megcsalatni, mondja a mai pogány gondolkozásmód.

A hazugság és a hizelgés soha sem ült oly orgiákat mint ma; hogy ez igy van, csak tanulmányozd azokat, kikkel naponkint érintkezel.

Dr. Hőgyes korszakos találmánya

Asbest-talpbélés

Nincs bőrkeményítés!
Nincs lábizzadás!
Nincs megfázás!
Nincs semmiféle lábbaj!

Követeljük az Asbest-talpbélést czipeszeinktől.

Felnőtteknek 35-45 számig 1 frt 20 kr.
Gyermekeknek 20-34 számig 60 kr.
csak utánvét mellett.

Dr. Hogyes találmányát szabadalom védi minden országban. — Bővebb felvilágosítást készséggel ad

„Az Első magyar asbestáru gyár"
Budapest, VI., Szív-utcza 18.

Kis-Czellben kizárólag:
REIF DÁVID urnál kapható.

Szerkesztőt és nyilatkozatot

közleményeket

Mikó Kálmán
takarékpénztári könyvvezető KIS-CZELL.

A vonatok indulása Kis-Czellből. A vonatok érkezése Kis-Czellbe.

Kis-Czellből						Kis-Czellbe					
vonat szám	vonat neme	nap szak	óra	perc	Hová?	vonat szám	vonat neme	nap szak	óra	perc	Honnét?
1303	személy	éjjel	12	24	Győr-Budapest	1303	személy	éjjel	12	16	Grácz-Szombathely
1304	„	„	4	32	Szombathely-Grácz	1311	„	„	4	19	Szombathely
1311	vegyes	„	4	36	Győr	1304	„	„	4	24	Budapest-Győr
5011	„	„	4	29	Székesfehérvár	1301	gyors	délelőtt	9	55	Grácz-Szombathely
5811	„	„	4	50	Zala-Egerszeg	5806	személy	délután	12	51	Csáktornya
1301	gyors	délelőtt	10	01	Győr-Budapest	5002	„	„	1	14	Székesfehérvár
1306	személy	délután	1	52	Szombathely-Grácz	1306	„	„	1	30	Budapest-Győr
1305	„	„	2	21	Győr-Budapest	1305	„	„	1	51	Grácz-Szombathely
5001	„	„	2	13	Székesfehérvár	5012	vegyes	„	4	36	Székesfehérvár
5817	vegyes	„	1	58	Csáktornya	1302	gyors	este	5	56	Budapest-Győr
1302	gyors	este	6	02	Szombathely-Grácz	1312	vegyes	„	8	09	Győr
1312	vegyes	„	8	49	Szombathely	[illegible]			8	[illegible]	Zala-[illegible]
1316	„	reggel	8	15	[illegible]	1316	„	„	8	[illegible]	Szombathely

csak kedd péntuki napon és a megye gyűlések alkalmával közlekedik.

1897. Nyomta Goldberg Gyula Fiai.